

'We doen nu mee om de prijzen' Pinoké: Tophockeyclub in wording met ruimte voor gezelligheid

MET SPELER STELLA VAN GILS HEBBEN DE VROUWEN VAN PINOKÉ EEN NEDERLANDS INTERNATIONAL IN DE GELEDEREN. FOTO BART SCHEULDERMAN/PRO SHOTS

14 maart 2022

Hockeyclub Pinoké stond vooral bekend als die gezellige hoofdklasseclub in het Amsterdamse Bos met geweldige feestjes. Na jaren investeren in het tophockey zijn nu de play-offs bij mannen én vrouwen in zicht.

SANDER COLLEWIJN

Veel hoofdklasseclubs in het hockey hebben de ambitie om weer een stapje hoger te komen, in een sport die balanceert tussen amateurisme en professionaliteit. Maar het is Pinoké dat die ambitie nu concreet heeft gemaakt. Bij de club is de afgelopen jaren hard gewerkt om nieuwe sponsors te vinden. Het budget voor tophockey is nu een gezonde 550 duizend euro, een toename van 30 procent in de laatste jaren. Een begroting waarmee je in de hoofdklasse mee kunt doen in de bovenste regionen, hoewel gevestigde topclubs zoals Bloemendaal en Amsterdam

richting een budget van een miljoen euro gaan. Pinoké smijt niet met het nieuwe geld. Toen Daan Sabel (34), coach van Dames 1, de Argentijnse international Delfina Merino (32) kon contracteren, bedankte hij vriendelijk. Natuurlijk zou de voormalig beste speelster van de wereld wat toevoegen aan de selectie, maar alleen op korte termijn. Op de lange termijn zou ze de ontwikkeling van een echte Pinoké-aanvalster als Kari Stam (24) in de weg zitten.

"Merino had een gigantische salariseis. Dat geeft scheve gezichten in de ploeg. Wij kopen geen plek in de top vier," zegt Sabel, die drie jaar geleden begon als hoofdcoach, toen Pinoké net weer was gepromoveerd uit de overgangsklasse. Daarvoor was hij twee jaar assistent.

Nieuwe filosofie

Het bestuur van de Amstelveense club vertelde Sabel bij zijn aantreden dat ze het vrouwenteam lang verwaarloosd hadden. Gedurende tien jaar stond Pinoké Dames 1 bekend als 'draaideurteam'. Elk jaar kwamen er zo'n tien speelsters bij en gingen er weer tien weg, continuïteit ontbrak en er werd vooral tegen degradatie gevochten. Op een 'simpel A4'tje' schreef Sabel een nieuwe filosofie. "We wilden een herkenbaar team, met zoveel mogelijk speelsters uit de jeugd en spelerscontracten die minimaal twee of drie jaar duren. En nu staan we met de mannen én de vrouwen in de top vijf."

Pinoké heeft met Stella van Gils (22) een Nederlandse international in de gelederen. Een luxe die de club niet gewend is. Ook de komst in 2020 van goaltjesdief Kelly Jonker (31), oud-international, betekende veel. Sabel is zeer lovend over zijn aanvoester, die terug van haar zwangerschapsverlof nog ongelofelijk fanatiek is. Toen vorig jaar de trainingen tijdelijk uitvielen, baalde ze daarvan. "Kelly zei: 'Ik moet mijn backhandaanname verbeteren'," zegt Sabel, met lichte verbazing. "Ze heeft 168 interlands op haar cv en is een waanzinnig goede speelster, die rustig is en goed kan uitleggen. Ze heeft de top gezien, maar snapt ook van welk niveau de Pinokéjeugd komt en waar het heen moet."

Buitenlandse topspelers

Bij de mannen was er al in 2013 het besef dat het anders moest. Met een relatief oud team met ex-internationals als Timme Hoying en Jesse Mahieu hadden de Steekneuzen de play-offs kunnen halen, maar dat lukte - op dramatische wijze op de laatste speeldag, nog steeds een clubtrauma - toch niet.

Daarna moest er opnieuw worden gebouwd. De club keek nadrukkelijk naar de jeugd, die elk jaar finales om de landstitel speelde, maar nooit de aansluiting leek te maken met 'het eerste'.

"Negen jaar geleden kozen we voor jeugdspelers als Pieter Sutorius, Gijs van Wagenberg en Dennis Warmerdam. Dat zijn nu volwassen hockeyers geworden," duidt oud-international Jesse Mahieu (43), sinds 2017 coach van de mannen, het proces. "Pinoké zal altijd een Amstelveense familie- en studentenclub blijven, maar om echt een topsportidentiteit te krijgen, was een culturomslag nodig. Met pijn en moeite is dat gelukt. Dat betekende doorselecteren en afscheid nemen van spelers."

Pinoké kon dankzij nieuwe sponsors het budget verhogen en zwichtte - anders dan bij de vrouwen - wel voor die buitencategorie buitenlanders. Nu excelleren de Belgische strafcornerschutter Alexander Hendrickx, de Belg Sebastien Dockier en de Duitser Niklas Wellen. Aanvaller Dockier besliste vorige week zondag (1-2) de

topwedstrijd tegen landskampioen Bloemendaal, met een poeier in de kruising. Het idee om talenten te laten floreren onder de vleugels van olympische topspelers, werkt bij Pinoké volgens Mahieu. En met behendige en talentvolle aanvallers als Miles Bukkens (19), topscorer van het jeugd-WK in India, heeft de club al een nieuwe lichterlijst spelers klaarstaan.

"Die buitenlandse gasten hebben tweehonderd interlands gespeeld. Daar kunnen jonge jongens zich aan optrekken," vertelt Mahieu. "Ik had vroeger jongens in het team die niet fit uit de zomer kwamen, omdat ze hun loopprogramma niet hadden gedaan. Die jongens werken nu in de winter en in de zomer met een personal trainer. Sommige spelers zie ik nu op eigen initiatief hele wedstrijden terugkijken op video, terwijl ze dat vroeger niet uit zichzelf deden."

Nog wat lege prijzenkast

Pinoké bestaat dit jaar 93 jaar. In die tijd wisten noch de mannen noch de vrouwen ooit de play-offs om de landstitel te bereiken. De eerste echte prijs kwam in 2018, toen Pinoké de eerste editie van de Gold Cup won, een nieuwe bekercompetitie in het hockey. Deze winter werden de mannen ook landskampioen in de zaal.

Het zijn nog niet de grote prijzen waarvoor de vlag uitgaat. Maar het eremetaal in de nog wat lege prijzenkast betekent stiekem meer voor de club dan mensen denken, weet voorzitter Astrid Ventevogel. "Mensen van buiten de club kunnen nu zien dat je bij Pinoké kunt meedoen om de prijzen. De tijd dat je als speler altijd overstapte naar de burens van Amsterdam, is hopelijk voorbij. Bij Amsterdam rammelen ze wel met geld, maar hebben ze geen opleidingsplan," vindt Ventevogel, die merkt dat het ook aan de bar in het moderne clubhuis nog steeds fijn is.

Zeker nu de Thé Dansants weer georganiseerd mogen worden. "Ik denk alleen dat ze bij Dames en Heren 1 niet meer elke week op de bar staan te dansen als ze een keer hebben gewonnen. We zijn tegenwoordig een topclub in wording, die ook nog eens heel gezellig is."